

Rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 2. 5. 1956, sp. zn. 18 Co 242/56

Číslo: 5/1957

Právní věta:

Soud rozhodující k žádosti vyvlastnitelů o zápisu vlastnického práva může zkoumat toliko, zda vyvlastnitel byl uveden do držby vyvlastněné nemovitosti výměrem okresního národního výboru, nikoli též, zda byla vyplacena vyvlastňovací náhrada.

Soud: Krajský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 02.05.1956

Spisová značka: 18 Co 242/56

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pozemková kniha, Vyvlastnění, Zápis do pozemkové knihy

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud v Čes. Brodě, pob. v Kostelci n. Černými lesy, povolil ve vl. č. 371 a 431 pozn. kn. pro kat. úz. Č. V. vklad vlastnického práva pro Československý stát - Státní banku československou. Učinil tak podle vyvlastňovacího výměru okresního národního výboru ze 7. července 1954 a podle výměru téhož národního výboru z 28. prosince 1955, kterým byla vyvlastněná nemovitost vyvlastniteli odevzdána do držby.

Krajský soud stížnosti původních vlastníků nevyhověl a usnesení lidového soudu potvrdil.

Odůvodnění:

Není sporu o tom, že vyvlastňovací výměr ze 7. července 1954, který se týká předmětných nemovitostí, nabyl právní moci. Není také sporu o tom, že náhrada za vyvlastňovaný pozemek činila 235.000 Kčs. Konečně je nepochybné, že ve vyvlastňovacím výměru, vydaném podle § 20 zák. č. 280/1949 Sb., o územním plánování a výstavbě obcí, byla obsažena tato doložka: „. . . jakmile vyvlastňovací výměr nabude právní moci a náhrada z titulu vyvlastnění bude složena, požádá Státní banka okresní národní výbor, aby ji podle § 42 vl. nař. č. 93/1950 Sb., o výstavbě obcí, zavedl do trvalého držení a užívání všech vyvlastněných nemovitostí. Po odevzdání majetku do trvalého držení požádá pak vyvlastnitel soud, aby na podkladě vyvlastňovacího výměru bylo vloženo jeho právo vlastnické do pozemkových knih v mezích a v rozsahu provedeného vyvlastnění . . .“

Tato doložka odpovídá znění § 42 vl. nař. č. 93/1950 Sb.

Proti usnesení, kterým bylo vloženo vlastnické právo, si nyní stěžují býv. vlastníci a uvádějí, že nebyly dosud splněny všechny podmínky vyvlastňovacího výměru, protože Státní banka složila místo obnosu 235.000 Kčs pouze 125.248 Kčs. Uznávají sice, že tu bylo třeba provést zúčtování udržovacích nákladů a různých adaptací, které postupem doby nabyvatel učinil, že však toto vyúčtování není průkazné, protože nebylo doloženo doklady, takže nemohou posoudit, zda v jejich prospěch vyplývá skutečně jen částka 125.248 Kčs. Protože pak stěžovatelé s vyúčtováním nesouhlasí, nesouhlasí ani s tím, aby do doby řádného zúčtování a složení vyvlastňovací náhrady podle něho byla dotčena jejich knihovní práva.

Stížnost není důvodná.

Je správné, že t. zv. odevzdání vyvlastňovacího objektu do držby vyvlastnitel se mělo stát – jak podle shora uvedeného výměru, tak i podle § 42 vl. nař. č. 93/1950 Sb. – teprve tehdy, „jakmile vyvlastňovací výměr nabyl právní moci a náhrada byla poskytnuta, po př. složena“. Zda tu byly všechny zákonem požadované náležitosti, když ONV vydával výměr podle § 42 cit. nařízení o uvedení vyvlastnitelů do držby, soud zkoumat nemůže. Je jisté, že ONV takový výměr dne 28. prosince 1955 vydal a vyvlastnitel do držby vyvlastněných nemovitostí uvedl. Proti tomuto výměru, jak § 43 vl. nař. č. 93/1950 Sb. výslovně stanoví, není opravného prostředku. Tímto výměrem je soud vázán a jeho zákonnost nemůže přezkoumávat. Jinak by nepřípustným způsobem zasahoval do výkonu státní správy, k čemuž není oprávněn.

Jestliže pak výměr podle § 42 vl. nař. č. 93/1950 Sb. byl ONV již vydán (opravný prostředek proti němu není) a jestliže vyvlastnitel byl jím uveden do držby vyvlastňované nemovitosti, jsou dány předpoklady, jak vyvlastňovacího výměru, tak i podle § 42 vl. nař. č. 93/1950 Sb., aby se vyvlastnitelé ucházeli o vklad vlastnického práva. I § 42 vl. nař. č. 93/1950 Sb. totiž stanoví, že „po odevzdání pozemku vloží soud na vyvlastnitelovu žádost do veřejné knihy vlastnické právo k vyvlastněné nemovitosti . . .“

Lidový soud rozhodující o vkladu vlastnického práva může tedy zkoumat jen, byl-li vyvlastnitel uveden do držby, jinými slovy, byl-li o uvedení do držby vydán příslušný výměr. Byl-li vydán, jsou všechny předpoklady pro vklad vlastnického práva dány.

Je poznamenat, že vkladem vlastnického práva naprosto nezaniká nárok původních vlastníků vyvlastněné nemovitosti na výplatu vyvlastňovací náhrady. Nelze také hovořit o porušení jejich knihovních práv, když vlastnické právo k vyvlastňované nemovitosti přešlo již právní mocí výměru (§ 114 obč. zák.) a vklad do pozemkové knihy má pouze deklaratorní povahu.